

မျိုး
(ကလောင်ခွဲ)

Digital Art: Idea Kyaw
&
Wai Yan

အခန်း (၁)

"ဟိန်းဆက်ကြာ ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီလီမိတက်"

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ လှမ်းမြင်နေရသော ကုမ္ပဏီဆိုင်းဘုတ်ကြီးကိုကြည့်ကာ ပကတိနှုတ်က တီးတိုးရေရွတ်မိသည်။ လူကတော့ ပါရာဒိုကား နက်ပြာကြီးပေါ်မှာ မလှုပ်မယှက်ရှိနေဆဲ။

ပင့်သက်မောတစ်ချက်ကို ပကတိနှုတ်ဖျားမှ လွင့်ထုတ်ရင်း ကားနောက်ကြည့်မှန်ထဲက ပုံရိပ် ကို အသေအချာ ပြန်ကြည့်မိ၏။ ဝိုင်းစက်နေသော မျက်ဝန်းအိမ်ထဲက မျက်သားတွေက နီရဲနေဆဲ။ ငိုကြွေးထားခဲ့သော မျက်ဝန်းနီနီတွေကိုတော့ တစ်ပါးသူတွေ မမြင်တွေ့စေလိုပါ။

ကားဒက်ချ်ဘုတ်ပေါ်တင်ထားသော အနက်ရောင်မျက်မှန်ကို ပကတိ ညင်သာစွာ ကောက် တပ်လိုက်သည်။ ဒါဆို သူမမျက်ဝန်းနီနီတွေကို ဘယ်သူမှ မြင်နိုင်တော့မည်မဟုတ်ပါ။ ကားနောက် ကြည့်မှန်လေးထဲ ၁၀၄ လေး : ထဲ မှာ ပေါ်နေသော ပုံရိပ်ကို ပကတိ အသေအချာအကဲခတ်ကြည့်မိသည်။

ညာဘက်ကို ဘေးခွဲ ခွဲထားသော ဆံပင်တိုတို၊ မျက်ခုံးတန်းတန်း၊ နှာတံသွယ်သွယ်၊ နှုတ်ခမ်း ပြည့်ပြည့်လေးတွေက စိုရဲနုဖတ်နေသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တိုနဲ့နဲ့ဆံပင်တိုနှင့် မျက်မှန်နက်ကတော့ ပကတိရုပ်အသွင်ကို ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ဟု ထင်မှတ်စေသည်။

အနက်ရောင်အနောက်တိုင်းပတ်စုံကလည်း ပကတိကို ယောက်ျား
လေးတစ်ယောက်ရဲ့ အသွင် အပြင်ကို ပေါ်လွင်စေလေသည်။ တစ်ခုပဲရှိ
သည်။ ကြည်လဲ့နုဖတ်နေသော အသားအရည်တစ်ခု ကြောင့်သာ သူမ
ကို မိန်းမချော ချောသော ယောက်ျားလေးဟု ထင်မြင်စရာရှိသည်။

ပကတိ ဒီလိုလာဖို့ အတွက် ခါးစပ်အထိ ရှည်လျားဖြောင့်စင်းလှပ
သော ဆံနွယ်တွေကို ဖြတ် ပစ်လိုက်ရသည်။ ပကတိ တမြတ်တနိုးထား
ခဲ့ရသော ဆံပင်ရှည်တွေအတွက်တော့ ဝမ်းနည်းစွာ မျက် ရည်ကျခဲ့ရသ
ည်။

ဒါပေမဲ့ ပကတိရင်ထဲမှာ တစ်ခုတော့ ဝမ်းသာမိပါသည်။ ကျေးဇူးရှင်
တစ်ယောက်ရဲ့ လိုအင် ဆန္ဒနှင့် အတောင့်တဆုံး မျှော်လင့်ချက်တစ်ခု
ကို ဆောင်ရွက်ပေးရခြင်းအတွက်ပါပဲ။

ဒါအတွက်ကြောင့်လည်း ပကတိရဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ပြောပုံ၊ ဆိုပုံ၊
သွားပုံ လာပုံကအစ အရာအားလုံးကို ပြုပြင်ပစ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအရာ
အားလုံးနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အသွင်အပြင်များ
ကို ပကတိ ပြောင်းလဲလေ့ကျင့်ယူခဲ့ရသည်။

ဟိန်းဆက်ကြာကုမ္ပဏီ၏ အရိပ်ကို ခြေချခွင့်ရဖို့ အတွက်
အရေးကြီးဆုံးသော လိုအပ်ချက်က ဒါပဲဖြစ်နေသည်။ ကုမ္ပဏီနှင့် ပတ်
သက်သော ရုံးခန်းတွင်းမှာ မည်သည့်မိန်းမမှ ပတ်သက်ခွင့်မရှိ။ ခြေချခွင့်
မရှိဟု ပိုင်ရှင်သူဌေး ဦးဟိန်းဆက်ကြာကိုယ်တိုင် အမိန့်စည်းကမ်း ထု
တ်ထားသည် ကြောင့် ဖြစ်၏။

ပကတိဆိုသော မိန်းကလေးတစ်ယောက် သွင်ညီစံဟူသော
ယောက်ျားလေးတစ်ဦးအဖြစ် သည် ကုမ္ပဏီထဲ ဝင်ရောက်လာမှ တော့
ဦးဟိန်းဆက်ကြာ ရိပ်မိလို့ မဖြစ်ပါ။ လက်ရှိပြင်ဆင်ထားသော ပကတိ

ရဲ့ အသွင်ကြောင့်လည်း ဘယ်လိုမှ ရိပ်မိစရာမရှိဟု ထင်ပါသည်။ ။

နက်မှောင်သော ဆံပင်တိုတို၊ နုဖတ်ကြည်လင်၍ မိန်းမချော ချောသော သွင်ညီစံသည် ယခု တော့ ဟိန်းဆက်ကြာ၏၊ ကုမ္ပဏီအဆောက်အဦမှာ အနီးဆုံးမှာ ရောက်နေချေပြီ။ ပကတိမြတ်နိုး သော ဆံပင်တွေကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရခြင်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် အသွင်ကို ပြောင်းလိုက်ရခြင်းအတွက် ဝမ်းနည်းသလိုလိုတော့ ဖြစ်ရသည်။ ။

ဒါပေမဲ့ ပကတိ အကြွင်းမဲ့ကျေနပ်ပါသည်။ ။ ကျေးဇူးရှင် ဒေါ်သဇင်သင်း၏ ဖျော့တော့နွမ်း နယ်လှသော ပုံရိပ်က အာရုံထဲ ဝင်လာတော့ တွန်းအားတစ်ခု ဖြစ်ရသည်။ ။ ပကတိ ရပ်ထားသောကား စက်ကို ဖွင့်နှိုးလိုက်သည်။ ။

ကားကြီးက ငြိမ်ခနဲမောင်းထွက်ကာ ကုမ္ပဏီ ဝင်းတံခါးကြီး ရှေ့သို့ ဦးတည်မောင်းထွက်ခဲ့ တော့ချေသည်။ ။

နံဘေးမှာ ချထားသော အတက်ချီကွေ့ကို လှမ်းဆွဲယူသော ပကတိ ကားတံခါးကို ဖွင့်ဆင်း လိုက်သည်။ ။ ပြီးတော့ ညီညာသော ခြေလှမ်းတွေနှင့် တည်ငြိမ်စွာ ကုမ္ပဏီရုံးခန်းဆီသို့ တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းခဲ့သည်။ ။

ခါးကိုမတ် လက်ကိုဆန့် ခြေလှမ်းတွေကညီညာ စတိုင်ကျမှုနှင့် ပျော့ပျောင်းနွဲ့နှောင်းမှုတို့ ကင်းစင်အောင် ပကတိ အကြိမ်ကြိမ်လေ့ကျင့်ပြီးခဲ့ပြီမို့ အခက်အခဲမရှိလှပါ။

"ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ချင်လို့ ပါလဲ ခင်ဗျာ"

ကျိုးနွံသောလေသံနှင့် ဝန်ထမ်းပုဂ္ဂိုလ်က မေးလာသည်။ ။ ပကတိ တည်ငြိမ်သော လေသံခပ် ပြတ်ပြတ်နှင့် တိုတိုပဲပြန်ဖြေသည်။ ။

"ဦးဟိန်းဆက်ကြာနဲ့ တွေ့ချင်လို့ "

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ ကြိုအသိပေးထားပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဦးသွင်ညီစံဆိုတာ"

ပကတိ ခေါင်းကို တစ်ချက်ညိတ်ပြလိုက်သည်။ ။ ဝန်ထမ်းပုဂ္ဂိုလ်က အခန်းတံခါးကို ဆွဲဖွင့်ပေး ရင်း

"ဝင်ပါ ခင်ဗျာ၊ ညာဘက်ကိုချိုးလိုက်တာနဲ့ ဆရာရဲ့ ရုံးခန်းကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်ခင်ဗျာ"

လုံခြုံရေးဝန်ထမ်း စကားအတိုင်း ပကတိ ဆက်လှမ်းဝင်ခဲ့သည်။ ။ ညာဘက် ထောင့်ချိုးလမ်း အတိုင်း ချိုးအကွေ့မှာ မီးရောင်တောက်ပနေသော မှန်တံခါးနှင့် ဦးဟိန်းဆက်ကြာရုံးခန်းက ဆီးကြို နေလေသည်။ ။

ပကတိ အခန်းမှန်တံခါးကို နှစ်ချက်ခေါက်လိုက်တော့ တံခါးအထက်ပိုင်းလေးမှာ တပ်ဆင် ထားသော အင်တာကွန်းထဲမှ အသံကို ကြားရသည်။ ။

"ဝင်ခဲ့ပါ"

အခန်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်တော့ ရောင်ပြန်မှ မှန်ချပ်တွေက လက်ဖြာလျက် ပွင့်သွားခဲ့ သည်။ ။ တည်ငြိမ်သောခြေလှမ်းတွေနှင့် ပကတိ လှမ်းဝင်လိုက်ပါသည်။ ။

"ထိုင်ပါ မောင်သွင်ညီစံ၊ မင်းဖုန်းဆက်ထားလို့ အန်ကယ်ကြိုစောင့်နေတာပါ၊ အားလုံး အဆင်ပြေတယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ ပြေပါတယ် အန်ကယ်"

ခန့်ညားတည်ငြိမ်မှုနှင့် ပြတ်သားတိပသော နှုတ်ခမ်းပီပီတွေက ဦး

ဟိန်းဆက်ကြာ၏ မျက်နှာ ပေါ်မှာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေခဲ့သည်။ ။

မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သော သွင်ညီစံဆိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်လေးကို ဦးဟိန်းဆက် ကြာ မျက်မှောင်ကုပ်ကြည့်မိ၏။ ချာတိတ်အသွင်က ဓာတ်ပုံထဲမှ မြင်ဖူးထားသည် ထက်တောင် ပိုမို နုပျိုနေသည် ထင်မိသည်။ ။

ဘေးခွဲဆံပင်ပျော့ပျော့တွေက သေသေသပ်သပ် ဖြီးသင်ထားသည်။ ။ မျက်ခုံးတွေက သွယ်စင်း နေသည်။ ။ နှာတံကလည်း သွယ်စင်းပြီး ထိပ်ဖျားမှ ချွန်မြဲမြဲ။

ပြည့်ပြည့်ပိပိ နှုတ်ခမ်းအစုံက နီရဲစိုလျက်။ ကြည်လင်နုဖတ်နေသော အသားအရည်၏ ချောမွေ့နူးညံ့ပုံက သိပ်ကို မိန်းမဆန်လွန်းနေသည် ထင်သည်။ ။ မျက်မှန်နက်ကြီးကိုမူ အခုထိ ချာတိတ် မချွတ်သေးသည် မို့ မျက်ဝန်းတွေကို အကဲခတ်ရ ခက်နေသည်။ ။

"မင်းရဲ့ မျက်မှန်နက်ကြီးကို မချွတ်တော့ဘူးလား မောင်သွင်ညီစံ"

မျက်နှာပေါ်မှာ စက္ကန့်ပေါင်းများစွာ အကဲခတ်ရင်း မျက်မှောင်ကုပ်မေးလိုက်သော ဦးဟိန်း ဆက်ကြာကြောင့် ပကတိ စိတ်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲတော့ဖြစ်ရသည်။ ။ ဒီလူကြီးစိတ်ထဲမှာ ဘာကိုအလိုမကျ ဖြစ်နေသည်ကိုလည်း ပကတိ တွက်ဆမိပါသည်။ ။

ပကတိ ဘယ်လောက်ပဲ ဟန်ဆောင်ထားပါစေ ချောမွေ့နုဖတ်လွန်းသော အသားအရည် ကြောင့် ခြွင်းချက်တစ်ခုဖြစ်နေမှာ သေချာသည်။ ။ ပြဿနာတော့ မရှိပါ။ အဓိကက ဟန်ကိုယ့်ဖို့ပဲ လိုအပ်သည်။ ။

"ကျွန်တော် မျက်စိနာနေလို့ ပါ အန်ကယ်၊ ရေပြောင်းမြေပြောင်းစမို့ ထင်တယ်ဗျာ။ မြန်မာ ပြည်ရဲ့ အပူရှိန်ကို ကျွန်တော် သိပ်ကျင့်သားမရ

သေးဘူး"

ပကတိအဖြေက ယုတ္တခိုင်မာသွားတာမို့ ဦးဟိန်းဆက်ကြာ ယုံကြည် သွားပုံရ၏။

"ဪ အေး ဟုတ်သားပဲ၊ မင်းပုံက အရမ်းဖြူနေတယ်၊ ဂျပန်မှာ မင်းနေခဲ့တာ အတော် ကြာပြီလား မောင်သွင်ညီစံ"

"ကျွန်တော် ကျောင်းပြီးလို့ ဘွဲ့ရပြီးကတည်းက ဂျပန်ရောက်သွားတယ် အန်ကယ်၊ လေးနှစ် နီးပါးရှိပြီပေါ့။ ဂျပန်ရောက်စကဆို အရေခွံလန်တဲ့ အထိ ရာသီဥတုအပြောင်းအလဲကို ခံခဲ့ရတာ၊ အာရှ တိုက်ပေမယ့် ရာသီဥတုက မတူဘူးကိုး"

"အေး အေး ဟုတ်တာပေါ့ကွာ၊ ဒီမှာ အနေကြာရင် နေသားကျသွားမှာ ပါ။ ဒါနဲ့ မင်းဘက်က အားလုံး အသင့်ဖြစ်ပြီလား မောင်သွင်ညီစံ"

"အားလုံးအသင့်ပါပဲ အန်ကယ်၊ အန်ကယ်ရဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ ရှယ်ယာတစ်ဝက်တိတိ ထည့်ခွင့်ရ လို့ ကျွန်တော် အရမ်းဂုဏ်ယူဝမ်းသာပါတယ်ခင်ဗျာ"

"အန်ကယ်ကလည်း မင်းကို ကြိုဆိုပါတယ် မောင်သွင်ညီစံ၊ အမှန်တော့ အန်ကယ်ရဲ့ ကုမ္ပဏီ ကို အန်ကယ်တစ်ယောက်တည်း ပိုင်ဆိုင်ပြီး ကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့ ကိုယ် ကြိုးစားခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ အခု

တော့ အန်ကယ်တစ်ယောက်တည်း မနိုင်နင်းတော့ဘူး။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝန်ခံရရင် ပြီးခဲ့တဲ့ နှစ်ပိုင်း က လုပ်ငန်းကြီးသုံးခုမှာ အန်ကယ်မမျှော်လင့်ဘဲ အရှုံးတွေ ဆက်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်ရတယ်။ အန်ကယ်အတွက် ငွေကြေးအခြေအနေ ယိမ်းယိုင်သွားခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ရှယ်ယာဝင်မယ့် ပါတနာတစ်ယောက်ကို အန်ကယ်မျှော်လင့်နေတာ

မောင်သွင်ညီစံရဲ့ ဆက်သွယ်မှုကို နှစ်သက်လို့ အန်ကယ် လက်ခံရွေးချယ်လိုက်တာပဲ"

ဦးဟိန်းဆက်ကြာက ရိုးသားစွာနှင့် ဝန်ခံရှင်းပြသည် ။
ပကတိအပေါ်မှာ သံသယစိတ်တို့ ကင်းစင်ငြိမ်းချမ်းသွားပြီဆိုတာ သေချာသွားပြီမို့ ပကတိမျက်နှာလေး ဝင်းလဲ့တောက်ပစွာ ပြုံးလိုက်ရင်း

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အန်ကယ်၊ အမှန်ပြောရရင် ဟိုမှာ ကျွန်တော် အားလုံး အဆင်ပြေပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်မြေမှာ ပဲ ကျွန်တော်နေချင်တယ်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု ထူထောင်ချင်တယ်၊ ကျွန်တော် တတ်မြောက်ထားတဲ့ ပညာရပ်နဲ့ လည်း သင့်တော်တဲ့ အလုပ်မို့ ကြိုးစားကြည့်ချင်ပါတယ် အန်ကယ်"

လူငယ်တစ်ယောက်၏ တက်ကြွမှုနှင့် ချာတိတ် စကားသံတွေက ဦးဟိန်းဆက်ကြာရင်ထဲကို ခွန်အားတွေအဖြစ် စီးဝင်သည် ။ သူတက်ကြွစွာ ကြိုးစားတည်ဆောက်ခဲ့သော လုပ်ငန်းကြီးမှာ ဆုံးရှုံးမှုတွေ ကြုံဆုံခဲ့ရတာမို့ ကျဆင်းခဲ့ရသော စိတ်ဓာတ်တွေတောင် ပျောက်ဆုံးကုန်အောင် ချာတိတ်ကို အားကိုးချင်လာမိသည် ။

ငွေကြေးအင်အား ချို့တဲ့ သွားခဲ့သော သူလုပ်ငန်းအတွက် ရှယ်ယာဝင်တစ်ဦး မဖြစ်မနေ လို အပ်ချိန်မှာ ဒီချာတိတ်က ဆက်သွယ်လာခြင်းဖြစ်သည် ။

သွင်ညီစံဆိုသော ချာတိတ်၊ အသက်က သူ့ရဲ့ သားဖြစ်သူနှင့် ရွယ်တူပဲရှိဦးမည်။ ဂျပန်မှာ မိဘ တွေနှင့် နေထိုင်သူ။ ဂျပန်ပြည်က ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ ရှယ်ယာဝင်ထားသူဖြစ်သလို ဗိသုကာပညာရပ်နှင့် ဘွဲ့တစ်ခု ပိုင်ဆိုင်ထားသူဟု အသေးစိတ် သူသိလိုက်ရချိန်မှာ ထိုချာ

တိတ်နှင့် လက်တွဲဖို့ သူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ။

လူချင်း မမြင်ဘူးပေမယ့် ချာတိတ်ကို ဓာတ်ပုံထဲမှာ မြင်လိုက်ရတော့ သူ နည်းနည်းတော့ အလိုမကျဖြစ်ရသည်။ ။ သူသိထားသော အရည်အချင်းတွေနှင့် ပြည့်စုံသူသည် ယောက်ျားပီသသော ရုပ်ရည်နှင့်ဟု ပုံဖော်ထားမိသည်။ ။ ဓာတ်ပုံထဲမှာ မြင်လိုက်ရသူက သိပ်ကိုနုနယ်ပြီး မိန်းမဆန်ဆန် ချောမွေ့သော ရုပ်ရည်နှင့် ချာတိတ်ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ။

"မင်းဆုံးဖြတ်ချက်က မှားနေတယ် ကိုဟိန်း။ ဒီချာတိတ်က မင်းကုမ္ပဏီအတွက် သင့်တော် တဲ့ ပါတနာတစ်ယောက်ဆိုတာ ငါတော့ ယုံကြည်တယ်။ စဉ်းစားကြည့် ဗီသုကာပညာရပ်အဓိကနဲ့ အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ရထားသူ၊ လက်ရှိလည်း ဂျပန်ပြည်က ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီမှာ လုပ်ငန်းအတွေ့ အကြုံ ကြွယ်ဝတယ်။ ငွေကြေးမနအင်အားလည်း တောင့်တင်းတယ်။ လူငယ်ဆိုတာ မင်းအတွက် အားကိုးရမှာ အသေအချာပဲ။ ဒါကို ယောက်ျားမပီသဘူး သိပ်နုနယ်လွန်းတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းတစ်ချက်နဲ့ မင်းငြင်းပယ်လိုက်မယ်ဆို မှားမှာ ပဲ။ ပြိုင်ဘက်ကုမ္ပဏီတွေကိုသာ ဒီချာတိတ်ရောက်သွားရင်

မင်းတစ်သက်လုံး နောင်တရမဆုံး ဖြစ်မှာ ပဲ"

သူ့ရဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သလို လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်လည်း ဖြစ်သော ဆန်းကိုက တွက်ချက်ပြခဲ့ သည်။ ။ ချာတိတ်ကိုငြင်းပယ်ဖို့ စိတ်ကူးထားသမျှ သူ ပြန်ပြုပြင်ကာ လူကိုယ်တိုင်ဆုံတွေ့ဖို့ အတွက် လက်ခံကြောင်း ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။ ။

အဘက်ဘက်က ပြည့်စုံသည့် သွင်ညီစံဆိုသော ချာတိတ်သည် သူ့ကုမ္ပဏီအတွက် ရှယ်ယာ ဝင်ပါတနာကောင်းတစ်ယောက်တော့ မှန်သည်

။ ရုပ်သွင်က နုဖတ်ပျော့ပျောင်းလွန်းတာတော့ သူ သိပ်သဘောမကျချင်ပါ။ ဒါပေမဲ့ အရည်အချင်းက အဓိကပဲလေ။

သွင်ညီစံဆိုသော ချာတိတ်က သားဖြစ်သူ မင်းတည်တံ့ထက်တော့ အပုံကြီး သာလွန်းမှာ တော့ သေချာလေသည် ။

"အန်ကယ် ကျွန်တော်နဲ့ အန်ကယ် လိုအပ်တဲ့ သဘောတူညီမှုစာချုပ်တွေကို ဘယ်တော့စီစဉ် မှာ လဲ သိပါရစေ"

ချာတိတ်အမေးစကားကြားမှ ဦးဟိန်းဆက်ကြာ လွင့်မျောသွားသော အတွေးတွေကို အချိန်မီ ပြန်စုစည်းလိုက်ရင်း

"အန်ကယ်ဘက်က အသင့်ပါပဲ မောင်သွင်ညီစံ"

"ကျွန်တော့်ဘက်ကလည်း အသင့်ပါပဲခင်ဗျာ၊ ရယ်ယာတစ်ဝက်အတွက် ပေးချေရမယ့် ငွေ ကြေးအပြင် လုပ်ငန်းအတွက် ရင်းနှီးရမယ့် ငွေကြေးပါ အပြည့်အဝ ပါပါတယ်။ အန်ကယ်အဆင်ပြေ မယ့်ရက် စီစဉ်ပါ"

"တစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်း စီစဉ်တာပေါ့ မောင်သွင်ညီစံ။ ဒါနဲ့ မင်းအခု ဘယ်မှာ နေသလဲ မောင်သွင်ညီစံ"

"လောလောဆယ်တော့ ဟိုတယ်မှာ တည်းနေပါတယ် အန်ကယ်၊ ဒီမှာ နေထိုင်အတည်ချဖို့ အတွက်တော့ ခြံတစ်ကွက်ဝယ်ဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်၊ ကျွန်တော့်စိတ်တိုင်းကျ အိမ်ဆောက်ချင်တော့ အချိန်ပေး စီစဉ်ရမှာ ပါ"

"ဒါဆို မင်းနေထိုင်ရေး အဆင်ပြေအောင် အန်ကယ်အိမ်မှာ လိုက်နေပါ မောင်သွင်ညီစံ"

"ဟို အဲ ရပါတယ်အန်ကယ်၊ ကျွန်တော် ဟိုတယ်မှာ အဆင်ပြေပါတ

ယ်"

ပကတိ ရှောင်တိမ်းဖို့ ကြိုးစားပေမယ့် ဦးဟိန်းဆက်ကြာက လိုလား ထက်သန်စွာနှင့် ဆက် ဆိုလိုက်တာမို့ ခက်ရပြန်သည်။ ။

"ဟိုတယ်မှာ ထက်စာရင် အန်ကယ့်အိမ်က မင်းအတွက် ပိုအဆင်ပြေတာပေါ့ကွာ။ ဘာလို့ လဲ ဆိုတော့ လုပ်ငန်းကိစ္စ အခြေအနေ တွေ တိုင်ပင်လို့ ရမယ်၊ ညှိနှိုင်းလို့ ရမယ်လေ၊ ဘာမှ အားနာစရာ မရှိပါ ဘူး မောင်သွင်ညီစံ၊ မင်းအတွက် အဖော်အသင်းတောင် ရှိပါတယ်ကွာ၊ အန်ကယ့်သား မင်း တည်တံ့ဆိုတာ မင်းနဲ့ ရွယ်တူလောက်ပဲရှိဦးမယ်"

ပကတိရဲ့ မျက်မှန်နက်အောက်က မျက်ဝန်းနက်နက်လေးတွေ ဝိုင်း စက်ပြူးကျယ်သွားတာ ကို ဦးဟိန်းဆက်ကြာကတော့ မြင်နိုင်မည်မထင် ပါ။

ဦးဟိန်းဆက်ကြာ အစီအစဉ်က ဘယ်လိုမှ ငြင်းမရအောင် အဆင်ပြေချောမွေ့တာမှန်ပေမယ့် ပကတိအတွက်တော့ တကယ့်စိတ် ညစ်စရာ။

ပကတိ နေထိုင်ရမည့်အိမ်က ယောက်ျားနှစ်ယောက်သာရှိသော အိမ် မှာ လေ။ ပြီးတော့ တစ် အိမ်လုံးမှာ လည်း ယောက်ျားသား ထမင်းချက်၊ ဒရိုင်ဘာ၊ မာလီတွေပဲဖြစ်သည်။ ခက်တော့ခက်ချေ ပြီ။

ဦးဟိန်းဆက်ကြာရဲ့ အစီအစဉ်တွေသာ ကြိုသိလျှင် နေအိမ်ကိစ္စကို တစ်ခုခုအကြောင်းပြ လိုက်မှာ ပဲဖြစ်သည်။ ။ ခုမှ ငြင်းလျှင် မကောင်း တော့ပါ။

စိတ်ညစ်လိုက်တာ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲ။

ပကတိ အဖြေရှာခက်စွာ တွေဝေနေပေမယ့် ဦးဟိန်းဆက်ကြာက

တော့ ခင်မင်နှစ်လိုဖွယ်ပြုံး ရင်း

"ကိုင်း မောင်သွင်ညီစံ မင်းဘယ်တော့ အိမ်ကိုလာခဲ့မှာ လဲ ပြော၊ အန်ကယ့်ဘက်က အားလုံး အဆင်ပြေအောင် စီစဉ်ပေးထားမယ်"

"ဟို အဲ နှစ်ရက်လောက်တော့ ဟိုတယ်မှာ ပဲ နေပါရစေ။ ကျွန်တော့်မှာ စီစဉ်စရာလေးတွေရှိ လို့ ပါ အန်ကယ်"

"အိုကေ အိုကေ ရတယ်၊ နှစ်ရက်ဆိုလည်း နှစ်ရက်ပေါ့ကွာ၊ ကိုင်း ကွန်ကရက်ဂျူလေးရှင်း မောင်သွင်ညီစံ"

ဦးဟိန်းဆက်ကြာ ထရပ်ရင်း ကမ်းပေးလာသောလက်ကို ပကတိလည်း ကသောကမျော ထရပ်လို့ နှုတ်ဆက်လိုက်ရပါသည်။ ။

အရပ်အမောင်း မြင့်မြင့်မားမား၊ ခန္ဓာကိုယ်က ထွားကြိုင်းသော ဦးဟိန်းဆက်ကြာနှင့်ယှဉ် လိုက်တော့ အရပ်အမောင်းကောင်းသည် ဆိုသော သွင်ညီစံ မယှဉ်နိုင်ပါ။

လူပုံက နုနုနယ်နယ်၊ လက်ဝါးလေးကလည်း သေးသွယ်သွယ်နှင့် ချာတိတ်အသွင်ကတော့ ဦးဟိန်းဆက်ကြာအတွက် ပြုံးရယ်ချင်စရာအသွင်ပါပဲ။ အင်းလေး အရည်အချင်းကိုတော့ စောင့် ကြည့်ရဦးမှာ ပေါ့။

"ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး အန်ကယ်"

"ကောင်းပါပြီ မောင်သွင်ညီစံ"

အနက်ရောင် အနောက်တိုင်းဝတ်စုံ စတိုင်ကျကျ ခြေလှမ်းတွေနှင့် ထွက်သွားသော သွင်ညီစံ ကို ဦးဟိန်းဆက်ကြာ မမှီတ်မသုန် ငေးကြည့်နေမိရဲ့ ။

လောကကြီးက ရယ်တော့ ရယ်ချင်စရာအကောင်းသား။

သွင်ညီစံဆိုသော ချာတိတ်အသွင်နှင့် အရည်အချင်းတွေက သိပ် တော့မလိုက်ဖက်လှဟု ဦးဟိန်းဆက်ကြာ ထင်မိသည်။ ။ ပညာတတ်အင် ဂျင်နီယာတစ်ယောက်၊ ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခုရဲ့ အစုရှယ်ယာ ငါးဆယ်ရာခိုင်နှုန်းကို ပိုင်ဆိုင်တော့မည့်သူ။

သွင်ညီစံနှင့် သားဖြစ်သူအသွင်ကတော့ သိပ်ကိုက္ခာခြားလှသည်။ ။

မင်းတည်တံ့ဆိုတာ အရပ်အမောင်း ကိုယ်ခန္ဓာ ထားကြိုင်းပုံခြင်းမှ တကယ့် အဖေတူသား ဖြစ်သည်။ ။ ဒါပေမဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ တော့ ဘယ်လိုမှ ခြေရာမနင်းနိုင်တဲ့ ကောင် ဖြစ်နေတာ ဦးဟိန်းဆက်ကြာ အလိုမကျဖြစ်ရသည်။ ။

အင်း သွင်ညီစံဆိုတဲ့ ချာတိတ်နှင့် သား ခင်မင်သွားလျှင်တော့ အကျိုးတော့မမဲ့နိုင်ပါ။ သွင်ညီ စံရဲ့ အရည်အချင်းတွေကို သား အနီးက ပ်မြင်တွေ့အားကျကာ စီးပွားရေးဘက်ကို အာရုံဝင်စားလာ နိုင်သည်။ ။

သူမျှော်လင့်ထားတာ မင်းတည်တံ့ကို သူ့ကုမ္ပဏီရဲ့ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံတာဝန်ယူနိုင်မည့် သားတစ်ယောက်အဖြစ်။

ဒါပေမဲ့ လတ်တလောမှာ တော့ မင်းတည်တံ့သည် ဖခင်ရဲ့ လုပ်ငန်း တွေကို စိတ်မဝင်စားသော၊ အပေါင်းအသင်းများကို မက်မောခုံမင်သော၊ ရရှိထားသော စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်က ဘွဲ့ပညာနှင့် ဘာမှ မသက်ဆိုင်သော ကားပွဲစားယောင်ယောင် သားတစ်ယောက်သာ ဖြစ်နေလေသည်။

။

အမိမဲ့သားမို့လည်း ဦးဟိန်းဆက်ကြာ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဘာကိုမှ မတောင့်မတ မကြောင့် မကျ ရှိစေခဲ့၏။ မင်းတည်တံ့ဆန္ဒနှင့် စိတ်ချမ်းသာမှုမှန်သမျှ ဦးဟိန်းဆက်ကြာ လိုက်လျောဖြည့် ဆည်းပေးသည်။ ။ တစ်ခုပဲရှိသည်။ ။

မိန်းကလေးတွေနှင့် ပတ်သက်တာကိုတော့ တင်းကြပ်စွာ တားမြစ်
ထားခဲ့သည်။ ။ ဖခင်ဖြစ်သူ ရင်ထဲမှာ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ဟောင်းကြီးကို
သိနားလည်သော မင်းတည်တံ့ကလည်း ဒီတစ်ချက်ကို တော့ ဆင်ခြင်
သည်။ ။

ထို့ကြောင့်လည်း မင်းတည်တံ့သည်။ ။

*****

အခန်း (၂)

"ဒါတော့ မင်းဒက်ဒီ မတရားတာပဲ"

"ဒက်ဒီက ဘာမတရားလို့ လဲ သက်ပိုင်၊ မင်း ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ"

မကျေနပ်မှုနှင့် မှန်ကပ်မေးလာသော မင်းတည်တံ့မျက်နှာကို ကြည့်ရင်း သက်ပိုင် နှုတ်ခမ်း လှလှလေးတွေ တွန့်ကွေးပြီးသည် ။ ဘယ်သောအခါမှ သူ့ဖခင်ကိုထိလျှင် မခံတတ်သော မင်းတည်တံ့ ကို သူမ သည်းမခံနိုင်တော့တာလည်း အမှန်။

"ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ မမေးနဲ့ လေ။ မင်းဒက်ဒီက မင်းကို မိန်းကလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်တာ မကြိုက်ဘူးဆိုတာ မဟုတ်သေးဘူး၊ သိပ်တစ်ယူသန်ဆန်လွန်းတယ်လို့ သက်ပိုင် ထင်တယ်"

"မင်း ဘာမှ မသိပါဘူး သက်ပိုင်၊ ဒက်ဒီခံစားခဲ့ရတဲ့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေကို မင်းမှ မသိနိုင် ဘဲ၊ ကိုယ်ကတော့ ဒက်ဒီမှန်တယ်လို့ ထင်တယ်၊ ဒက်ဒီကို နားလည်တယ်၊ ဒါကြောင့် ဒက်ဒီကို မတရားဘူး ပြောတာ မကြိုက်ဘူး"

မင်းတည်တံ့စကားတွေက ပြတ်သားမာကျောလွန်းနေတယ်။ နံဘေးမှာ ရှိနေသော သက်ပိုင် ကိုတောင် သူ့ရဲ့ ချစ်သူတစ်ယောက်ဆိုတာ မေ့နေပြီလားမသိ။

"ဒီမှာ မင်း မင်းဒက်ဒီ ဘာကြောင့် မိန်းမတွေကို မုန်းသလဲ သက်ပိုင်"

မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ မိန်းမမုန်းတာနဲ့ မင်းကိုပါ မပတ်သက်ရဘူးဆိုတာ မဖြစ်သင့်ဘူး"

"သိပ်ဖြစ်သင့်တာပေါ့၊ ဒက်ဒီက သူခံခဲ့ရသလိုမျိုး ကိုယ်ခံစားရမှာ စိုးလို့ တားမြစ်ထားတယ် လေ၊ ဒက်ဒီကို ကိုယ်ချစ်တယ်၊ ဒက်ဒီစကား ကိုလည်း နားထောင်တယ်၊ ဒါအမှားမှ မဟုတ်တာဘဲ"

"နေစမ်းပါဦး မင်း၊ ဒါဆို မင်းဘာဖြစ်လို့ သက်ပိုင်ကို ချစ်ခဲ့တာလဲ"

မျက်ခုံးစင်းစင်းသွယ်သွယ်လေးတွေ တွန့်ကွေးမှုန်ကုပ်ရင်း မေးလာ သော သက်ပိုင်ကို မင်း တည်တံ့ စူးစိုက်ကြည့်မိသည် ။ အလှတရားအား လုံးက ခင်သက်ပိုင်မျက်နှာလေးပေါ်မှာ နေသား တကျ ပေါင်းစုနေသည် ။ ပညာအရည်အချင်း၊ ငွေကြေးမန အသိုင်းအဝိုင်းကလည်း ခင်သက်ပိုင် တဝ မှာ ပြည့်စုံသည် ။

အချိုးအစားပြေပြစ်လှသော ခန္ဓာကိုယ်၊ ချောမောလှပသော ရုပ်အ ဆင်း၊ ထိုအရာအားလုံးကို မြင်ရုံနှင့် ခင်သက်ပိုင်သည် ချစ်စရာကောင်း သော မိန်းကလေးဟု ယောက်ျားတိုင်းက တညီတညွတ် တည်း ထောက် ခံကြမှာ သေချာလေသည် ။

ခင်သက်ပိုင်စီးသော ကားကို ရောင်းကာ မော်ဒယ်မြင့်သော ကားကို ဝယ်မည်ဆိုတော့ သူနှင့် ခင်သက်ပိုင် ရင်းနှီးခင်မင်သွားခဲ့ရသည် ။ သည် မှာ တင်ပဲ သူနဲ့ ခင်သက်ပိုင်ဇာတ်လမ်း နိဒါန်းစခဲ့ကြ ခြင်းဖြစ်သည် ။

လက်ရှိတွဲနေသော ရည်းစား နှင်းဝေကိုစွန့်ကာ ခင်သက်ပိုင်နှင့် သူ တွဲဖြစ်ခဲ့၏။ နှင်းဝေလွင် ထက် ခင်သက်ပိုင်က ချောမောသည် ။ ချစ်စ ရာကောင်းသည် ။ သည် တော့ သူ သဘောကျသည် ။ ရင် ခုန်မိသည် ။

ခင်သက်ပိုင်စီးနေသော ကားလေးကို မော်ဒယ်မြင့်သော ကားနှင့် လဲလှယ်သလို သူလည်း ပို၍ ချစ်စရာကောင်းသော ချစ်သူတစ်ယောက်ကို ပြောင်းတွဲဖြစ်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ။

"သက်ပိုင်မေးတာ ဖြေလေ မင်း"

"ဘာဖြစ်စရာလိုလို့ လဲ သက်ပိုင်၊ မင်းကို ကိုယ်ချစ်ချင်လို့ ချစ်တယ်၊ ဒါပဲပေါ့"

ဘယ်တော့မဆို မင်းတည်တံ့နှုတ်က လေးနက်သော စကားတွေကို သူမ မကြားဘူးခဲ့ပါ။ အမြဲတမ်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနေတတ်သော မင်းတည်တံ့ကို အလိုမကျနိုင်တာတော့ ကြာပြီ။ ချစ်သူဘဝ လည်ပတ်ချင်လို့ မြို့ထဲလိုက်ပို့ဖို့ ပြောတတ်လျှင်တောင်

"ဒါတော့ လုံးဝမဖြစ်ဘူး သက်ပိုင်၊ မတော်တဆ ကိုယ့်ဒက်ဒီနဲ့ သွားတိုးရင် ပြဿနာတွေ မိုးမီးလောင်တာထက် ဆိုးကုန်မယ်"

"ဘာရယ် မင်းဒက်ဒီနဲ့ တိုးတော့ ဘာဖြစ်မှာ မို့လို့ လဲ၊ သက်ပိုင်နဲ့ မင်းကို မကြည်ဖြူ သဘော မတူရအောင် သက်ပိုင်ဘက်က ဘာချွတ်ယွင်းချက် ရှိနေလို့ လဲ"

"ဘာချွတ်ယွင်းချက်မှ မရှိလည်း ဒက်ဒီက သဘောတူမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘာလို့ လဲဆိုတော့ ကိုယ့်ဒက်ဒီက မိန်းမတွေကို မုန်းနေတာကွ၊ ကိုယ့်ကိုလည်း ကြိုက်တာလုပ်ခွင့်ပေးထားပေမယ့် မိန်းမတွေနဲ့ မပတ်သက်ခိုင်းခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့်ပါ သက်ပိုင်"

ရင်ထဲမှာ အလိုမကျဖြစ်ရပေမယ့် မင်းတည်တံ့အပေါ် တွယ်ငြိနေသော နှလုံးသားကြောင့် သူမ သည်းခံခဲ့ရသည်။ ။ ရပ်ရည်ချောမောပြေပြစ်သလို ယောက်ျားပီသသော မင်းတည်တံ့ ရည်းစား တွေများ တာလည်း

သိပါသည်။ ။

ဒါပေမဲ့ ဘယ်မိန်းကလေးနှင့်မှ လည်း ကြာရှည်စွာ မခိုင်မြဲတတ်ဘဲ ပြတ်စဲသွားတတ်တာ လည်း မြင်သိနေသည်။ ။ မင်းတည်တံ့နှင့် ချစ်သူ တွေဖြစ်တော့မှ ပဲ အကြောင်းရင်းကို သက်ပိုင် သိ လိုက်ရသည်။ ။

မင်းတည်တံ့ဖခင်က မိန်းမမုန်းဝါဒီတစ်ဦး။ မင်းတည်တံ့ကတော့ ခေတ်လူငယ်ပီသသူမို့ အစွဲ မကြီးခဲ့ပါ။

ရည်းစားတွေ တွဲသည် ၊ ထားသည်။ ။ ဒါပေမဲ့ ဖခင်ဖြစ်သူ မသိစေရ၊ မမြင်စေရ။ ခက်သည် က မင်းတည်တံ့နှင့် ပတ်သက်သူတိုင်း စိတ်မရှည် သည်းမခံနိုင်တာက မင်းတည်တံ့ကိုယ်တိုင် ဖခင်ဖြစ် သူရဲ့ လောင်းရိပ်ကို မလွန်ဆန်နိုင်ခြင်း ဖြစ်၏။

ဒါကို မခံနိုင်သည့်အဆုံး မင်းတည်တံ့အနားမှ ဖယ်ခွာသွားခဲ့ကြသည်။ ။ အရှုံးပေး နောက် ဆုတ်သွားကြသည်။ ။

သက်ပိုင်စိတ်မှာ မှတ်ယူထားသည် က ဖခင်ဖြစ်သူကို မင်းတည်တံ့ မလွန်ဆန်နိုင်တာ နှလုံး သားက တကယ်ချစ်တဲ့ သူကို မတွေ့သေး၍ ဟု ထင်သည်။ ။

မင်းတည်တံ့ တကယ်ချစ်တဲ့ မိန်းကလေးနှင့် ဆုံလျှင်တော့ ဖခင်ဖြစ်သူရဲ့ ပညတ်ချက်ကြီးကို ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးပစ်လိုက်မည်ဟု သက်ပိုင် ယုံသည်။ ။

သက်ပိုင်ကို မင်းတည်တံ့ မစွန့်လွှတ်နိုင်ဟု ယုံကြည်ထားမိသည် မို့လည်း

"မင်း သက်ပိုင် အပြတ်ပဲမေးတော့မယ်။ မင်း အလေးအနက်စဉ်းစားပြီး ဖြေပါ"

သက်ပိုင်မျက်နှာလေး တည်သွားကာ မျက်နှာဝန်းလေးတွေက စူးစိုက်ကြည့်လာတော့ မင်း တည်တဲ့ မျက်မှောင်တွန့် ပြန်စူးစိုက်ကြည့်ရင်း

"ပြော ဘာမေးမှာ လဲ သက်ပိုင်"

"သက်ပိုင်ကို မင်းတကယ်ချစ်သလား၊ မင်းရဲ့ ဒက်ဒီကို ဆန့်ကျင်ပြီး လက်ထပ်ရဲသလား ပြော"

မင်းတည်တဲ့ မျက်ခုံးတွန့်တွန့်လေးတွေ ပြေလျော့သွား၏။ နှုတ်ခမ်းအစုံက ကွေးကွေးလေး ပြီးသည် ။ နဖူးပေါ်ကျနေသော လှိုင်းတွန့်ဆံပင်တွေကို လက်ဖြင့် သပ်တင်သည် ။

မင်းတည်တဲ့ လှုပ်ရှားနေသမျှ မမှိတ်မသုန် လိုက်ငေးမောရင်း ခင်သက်ပိုင်ရင်ထဲမှာ တစ်စုံ

တစ်ရာကို စိုးရိမ်လာမိသည် ။

လှိုင်းတွန့်ဆံပင်တွေ ဂုတ်အထိ ဝေ့ဝဲကျနေသော ချောမွေ့တည်ကြည်မှုနှင့် ရှင်းသန့်နေသော မျက်နှာပိုင်ရှင် မင်းတည်တဲ့ကို သူမ ဆုံးရှုံးရတော့မှာ လား။ မတတ်နိုင်တော့ပါ။ မင်းတည်တဲ့ကို ချစ် တဲ့ စိတ်တစ်ခုတည်းနဲ့ သူမဘက်က အရာရာကို ဆုံးရှုံးပေးထားခဲ့ရတာ ကြာပြီ။

မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ မာန၊ သိက္ခာ အားလုံးကို မင်းတည်တဲ့နှင့်ကျမှ စွန့်ပစ်ထားခဲ့ရတာလေ။

"ဝမ်းနည်းပါတယ် သက်ပိုင်၊ လောကကြီးထဲမှာ ကိုယ့်ဘဝကို ပုံအပ်ပြီး ချစ်ရလောက်တဲ့ မိန်းမ မတွေ့သေးဘူး"

"ဘာ ဘာပြောတယ် မင်း"

သက်ပိုင် မျက်ဝန်းလေးတွေ ပိုင်းစက်လျက် ရောင်စဉ်တွေ တောက်

ပသွားသည်။ ။ လှပပါးလှပ သော နှုတ်ခမ်းပါးတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်
နေတာ မာနစိတ်ကြောင့်လား၊ နာကြည်းစိတ်ကြောင့်လား မင်းတည်တဲ့
စိတ်မဝင်စားလှပါ။

"ကိုယ့်ဒက်ဒီကို ဆန့်ကျင်ပြီး မင်းဆန္ဒကို ကိုယ်မဖြည့်ဆည်းနိုင်ဘူး
သက်ပိုင်"

ဝဲတက်လာသော မျက်ရည်တွေကို သက်ပိုင်
ပုတ်ခတ်သိမ်းဆည်းရင်း နှုတ်ခမ်းမှာ အပြီးတွေ တောက်ပလာသည်။ ။
နာကျင်မှုနှင့် ဟန်ဆောင်အပြီးလေးတစ်ခုကို မာနစိတ်နှင့် သက်ပိုင်ဖန်
ဆင်း ရင်း

"သင့်ခယူ မင်းတည်တဲ့။ ရှင်ရင်ထဲက ခံစားချက်အမှန်ကို မြင်လိုက်
ရတာ၊ ကျွန်မ ကျေနပ် တယ်။ ရှင် ကျွန်မကို မေ့ပစ်လိုက်ပါ"

မင်းတည်တဲ့မျက်နှာက တည်ငြိမ်လွန်းနေသည်။ ။

ကြည်လဲ့နေသော မျက်နှာလေးကိုကြည့်ရင်း သက်ပိုင်ရင်ထဲမှာ နာ
ကျင်လာရ၏။ ။ ရှင် တကယ်ပဲ ကျွန်မကို မချစ်ခဲ့ဘူးဆိုတာ ရှင်မျက်နှာက
သက်သေတည်နေတယ် မင်းတည်တဲ့။ သေချာ ပါတယ်။ တကယ်ရှုံးနိမ့်
ခဲ့တာ ကျွန်မပါ။ ရှင်ကို ရှုံးနိမ့်ခဲ့တာလား၊ ရှင်ရဲ့ ဒက်ဒီကို ရှုံးနိမ့်ခဲ့တာ
လား။

ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားသော သက်ပိုင်ကိုငေးရင်း မင်းတည်တဲ့ ရပ်
နေမိဆဲ။ ရင်ထဲမှာ ဒဏ် ရာတွေ မကျန်ရစ်ခဲ့တာတော့ သေချာသည်။ ။

သက်ပိုင်မျက်ဝန်းထဲမှာ နာကြည်းရိပ်တွေကိုလည်း မြင်တွေ့ခဲ့ရသ
ည်။ ။ စိတ်မကောင်းပါဘူး သက်ပိုင်။ ဒက်ဒီရဲ့ အပြစ်တင်ကြိမ်းမောင်းမှု
တွေကို ခံယူပြီး မိုက်မဲရလောက်အောင်လည်း မင်းတည် တဲ့ ဆိုတဲ့

ကောင် နှလုံးသားမှာ အချစ်ဆိုတာ မရှိခဲ့သေးတော့လည်း ။

*****

အခန်း (၃)

"ဒက်ဒီရည်ရွယ်ချက် အဓိကကတော့ သားကို ဒက်ဒီနေရာမှာ ဆက် ခံနိုင်ဖို့ အတွက်ပဲ။ သွင် ညီစံနဲ့ အတူတွဲပြီး ဒက်ဒီလုပ်ငန်းတွေကို မင်း နားလည်တတ်ကျွမ်းအောင် သင်ယူရမယ် သား"

"ဟာ ဒက်ဒီကလည်း ဗျာ ကျွန်တော် ဒက်ဒီအလုပ်တွေကို ဝါသနာ မ ပါဘူး။ တကယ်ခေါင်း ရှုပ်စရာကောင်းတဲ့ အလုပ်တွေ"

"သား စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်နေခဲ့တာ ကြာပြီ။ အလုပ်တစ်ခုကိုတော့ အတည်တကျနဲ့ လုပ် သင့်ပါပြီ။ ဒက်ဒီရည်ရွယ်ချက်က မင်းကို ဒက်ဒီလုပ်ငန်းတွေ လွှဲပေးဖို့ ပဲ။ ဒက်ဒီအသက်က ကြီးလာ ပြီ၊ အရင်လိုမလုပ်နိုင် တော့တဲ့ အချိန်မှာ သား တာဝန်ယူနိုင်မှ ဖြစ်မယ်"

"ကျွန်တော် ဒီအတိုင်းနေတာမှ မဟုတ်ဘဲ ဒက်ဒီရာ၊ ကားပွဲစားအလုပ်ကလည်း ဝင်ငွေမဆိုး ပါဘူး။ ဝယ်ရောင်းလုပ်ရင် ကောင်းမလား စဉ်းစားနေတာ"

မင်းတည်တံ့စကားကြောင့် ဒက်ဒီပြုံးနေသည် ။ မင်းတည်တံ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင် လိပ်ပြာမလုံချင်ပါ။ အမှန်ဆို အလုပ်ဟု အကြောင်းပြချက်တစ်ခုရအောင် သူငယ်ချင်းကားပွဲစားတစ် ယောက်နှင့် သူ ယောင်တောင်တောင် လုပ်နေခြင်းသာဖြစ်သည် ။

သူ့ရဲ့ အသုံးစရိတ်နှင့် ဝင်ငွေဆိုတာက ဘယ်လိုမှ မမျှတနိုင်ပါ။ သုံး

လေးလနေမှ ကားတစ်စီး အရောင်းအဝယ်ဖြစ်တတ်သည်။ ထိုအတွက် လည်း မင်းတည်တဲ့အတွက်က ကိစ္စမရှိ။ အရေးကြီးတာ သူ့အတွက် လွတ်လပ်ဖို့ ပဲဖြစ်သည်။ တစ်နေကုန် ကားတစ်စီးနှင့် သူလည်ပတ်ခွင့်ရဖို့ သာ အဓိက။

"သားအကြောင်းမှန်သမျှ ဒက်ဒီသိတယ် သား၊ ကားပွဲစားအလုပ်ဆိုတာလည်း သားကျွမ်း ကျင်တဲ့ အလုပ် မဟုတ်ဘူး ၊ သား ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာ ဒက်ဒီမသိဘူး မထင်နဲ့ ၊ ဒက်ဒီသဘော မကျတဲ့ မိန်းကလေးတွေနဲ့ သား တတွဲတွဲလုပ်နေတာလည်း ဒက်ဒီသိတယ်"

ဒက်ဒီစကားကြောင့် သူ တွန့်ခဲနေရသည်။ ဒက်ဒီဘယ်လောက်အထိ သိနေသည် လဲ။ ဒက်ဒီ ကို သူလျှော့တွက်ထားမိတာ မှားပြီထင်ပါရဲ့ ။

"သား အပျော်တဲ့နေတာလို့ အကြောင်းမပြန့် ၊ မိန်းမတွေဆိုတာ မာယာများ သလို သိပ်ပြီး အတ္တစိတ်ကြီးတတ်ကြတယ်၊ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ထောင်ချောက်ထဲကို မင်း ဆင်းသက်မိပြီဆိုရင် ဒဏ်ရာတွေ ပိုင်ဆိုင်ရပြီသာ မှတ်တော့"

ထုံးစံအတိုင်း ဒက်ဒီဆီက ဓာတ်ပြားဟောင်းကြီးကို သူ ကြားရပြန်သည်။ ဒက်ဒီရဲ့ ခံစားချက် တွေက ဘယ်တော့မှ ပျောက်နိုင်တော့မည် မထင်ပါ။

သူငယ်စဉ်ကတည်းက ဝိုးတဝါးမှတ်မိနေဆဲ မာမိုပုံရိပ်ကို မြင်ယောင်ရင်း ဒက်ဒီရဲ့ ခံစားချက် တွေကို ပထမဆုံးအကြိမ် နားထောင်ခဲ့ရစဉ်က သူ့ရင်ထဲမှာ မာမိုကို နာကြည်းမုန်းတီးစိတ်တွေ ဖြစ် တည်ရသည်။ နှလုံးသားက တနံ့နံ့ နာကျင်ခဲ့ရသည်။ ။

"ဒီနေ့ကစပြီး သားမာမိအကြောင်း ဒက်ဒီကို ဘယ်တော့မှ မမေးနဲ့

တော့ သား။ မင်းမှာ မိခင် ဆိုတာ မရှိတော့ဘူး၊ သားသမီးကို စောင့်ရှောက်ဖို့ ထက် ငွေကြေးခန့်ကို မက်မောခင်တွယ်တဲ့ မိန်းမ

တစ်ယောက်ကို အမေလို့ သတ်မှတ်စရာ အကြောင်းမရှိဘူး။"

နာကြည်းခံစားချက်တွေနှင့် မာကြောစွာဆိုခဲ့သော ဒက်ဒီစကားတွေကို သူ မမေ့နိုင်ခဲ့ပါ။ ထို စဉ်က ဒက်ဒီ ဘာကြောင့် မာမို့ကို နာကြည်းမုန်းတီးသွားခဲ့ရတာလဲ ရေရာစွာ မသိခဲ့ပါ။ သူ့အသက် က ကိုးနှစ်သား မူလတန်းကျောင်းသားဘဝပဲ ရှိသေးသည် ။

မာမို့ကို အိမ်မှာ မြင်တွေ့ရသည့်ရက်တွေ ဟိုးအရင်ကတည်းက ရှားပါးခဲ့သည် ။ သူ့ဘဝသည် အိမ်နီးချင်းမိန်းမကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ထဲမှာ သာ ရှင်သန်ခဲ့ရသည် ။

ဒက်ဒီက ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ မန်နေဂျာတစ်ယောက်မို့ တနင်္ဂနွေတစ်ရက်မှ တစ်ပါး အိမ်မှာ မရှိ။ အလုပ်တာဝန်တွေနဲ့ ပီရင်း မိသားစုတာဝန်ကို ဒက်ဒီယူရသည် ။

ဒက်ဒီဝင်ငွေက သင့်တင့်လောက်ငပေမယ့် မာမိက ထိုမျှနှင့် မကျေနပ်နိုင်ခဲ့ပါ။ အပိုဝင်ငွေ ရှာဖွေမည်ဆိုကာ မာမိ အိမ်ခြံမြေပွဲစားအလုပ်ကို ဝင်လုပ်သည် ။ ဒက်ဒီက တားမြစ်တော့ မာမိက လည်း အကြောင်းပြချက်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခဲ့သည် ။

"ကျွန်မ အလကားနေရင်း လျှောက်ထွက်နေတာ မဟုတ်ဘူး မောင်၊ မိသားစု ကြီးပွားချမ်းသာဖို့ ကျွန်မ ကြိုးစားနေတာ"

"မင်းက အိမ်ထောင်ရှင်မတစ်ယောက်ပါ။ မောင် ရှာဖွေကျွေးနေတာပဲကွာ၊ မင်း သားကိုပစ် ပြီး စီးပွားထွက်ရှာနေစရာမလိုပါဘူး"

"မောင် ရှာဖွေနေတဲ့ ဝင်ငွေနဲ့ လောက်ငရုံပဲရှိတယ်၊ ကျွန်မအလုပ်က

မောင့်ဝင်ငွေလောက် တော့ အသာလေးပဲ၊ အိမ်အရောင်းအဝယ်တစ်ခုဖြစ်ရင် မောင့်တစ်လစာတော့ အသာလေးပဲ မောင် ရဲ့ "

"ဘာ မင်းက ငါ့ကို ခြေရာတိုင်းတာလားကွ"

"မောင် ဒီလိုမပြောပါနဲ့ ၊ ကျွန်မ တွက်ပြနေတာ၊ ဒီခေတ်ကြီးမှာ နှစ်ယောက်အတူတူ စီးပွား ရှာမှ အဆင်ပြေမှာ လူတန်းစေ့နေနိုင်မှာ "

"မင်း သားကိုပစ်ထားပြီး အလုပ်လုပ်နေရအောင် မလိုအပ်ပါဘူးကွာ၊ မောင့်ဝင်ငွေလေးနဲ့ လောက်အောင်သုံးပေါ့၊ အဆင်ပြေတာပဲဟာ"

"စားသောက်ရုံတစ်ခုတည်းနဲ့ မဖြစ်ဘူး မောင်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မ အလုပ်လုပ်ပြီး ငွေရှာနေ တာပါ၊ သားကို ဘေးအိမ်က ဒေါ်တင်လှဆီမှာ အပ်ထားတာပဲ၊ ဘာပူစရာလိုလို့ လဲ"

"တော် မင်းကိုငါပြောမယ်၊ သားကို မင်းကိုယ်တိုင် ဂရုစိုက်တာပဲ မောင်လိုချင်တယ်"

"မောင် တမင်သက်သက် ပြဿနာရှာနေတာပဲ"

"မင်း ထင်ချင်သလိုထင်၊ ငါ အိမ်ထောင်ဦးစီး၊ ငါ့စကားကို မင်းနားထောင်ရမယ်"

"ဒါဆို ကျွန်မတို့ ကို ပြည့်စုံအောင် ရှင်ထားနိုင်လို့ လား မောင်"

မာမီစကားက ဒက်ဒီကို နာကျင်သွားစေခဲ့သည် ။ အက်ကြောင်းတစ်ခုနှင့် စတင်ခဲ့သော ဒက်ဒီ နှင့် မာမီတို့ ပြဿနာသည် လပိုင်းအတွင်းမှာ ပြုကွဲခဲ့သည် အထိ ဆိုးရွားခဲ့သည် ။

ဒက်ဒီရဲ့ မာနနှင့် မာမီရဲ့ ခံယူချက် ပဋိပက္ခက အိမ်ထောင်တစ်ခု ပျက်

က်သုဉ်းသည် အထိ ဆိုးရွား

ခဲ့သည်။ ။

ခြောက်လလောက်မှာ မာမီ အိမ်ထောင်သစ် ထူထောင်သွား
ခဲ့သည်။ ။ မာမီထက် အသက်နှစ် ဆယ်ကျော်ကြီးသော မုဆိုးဖို
သူဌေးကြီးကို မာမီလက်ထပ်ယူလိုက်ခြင်းက ဒက်ဒီကို အရှက်ရစေ သ
ည်။ ။ ဒက်ဒီရဲ့ မာနနှင့် စိတ်ဓာတ်ကိုလည်း ပြောင်းလဲသွားစေခဲ့လေသ
ည်။ ။

ပြည့်စုံချမ်းသာမှုကို တပ်မက်သော မာမီ။ ထိုအရာအတွက် မိသားစု
ကို စွန့်ခဲ့သလို ဘဝကိုပါ ရောင်းစားခြင်းဟု ဒက်ဒီက ယတိပြတ် သတ်မှ
တ်လိုက်သည်။ ။

"တောက် သိပ်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းမတွေ၊ လိုချင်တပ်မက်
မှု အတ္တတစ်ခုအတွက် အရာအားလုံးကို စွန့်လွှတ်ဖို့ ဝန်မလေးတတ်ကြ
ဘူး၊ မုန်းတယ်၊ မင်းကို ငါသိပ်မုန်းတယ်"

ဒက်ဒီ သိပ်ကို နာကြည်းရုံရှာသွားခဲ့သည်။ ။ ချစ်သော မြတ်နိုးခဲ့သော
မိန်းမတစ်ယောက်က ရက်စက်စွာ သစ္စာမဲ့သွားခြင်းအတွက် ဒက်ဒီ ခံ
စားရသော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်က ပြင်းထန်လွန်းခဲ့ပါ သည်။ ။

သည့်နောက်ပိုင်းမှာ ဒက်ဒီ ဘဝကို ရုန်းကန်ခဲ့သည်။ ။ ဘဝကို ပြည့်စုံ
မှုထက် စိတ်ချမ်းသာ ခြင်းနှင့် မေတ္တာတရားအတွက် တည်ဆောက်ရှင်
သန်လိုသော ဒက်ဒီရဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေ ပြောင်းလဲခဲ့ လေသည်။ ။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေဘက်ကို ဒက်ဒီ အာရုံကို ပုံနှစ်ပစ်လိုက်သည်
။ ။ ဒက်ဒီရဲ့ ပြင်းပြသော စိတ်ဓာတ်နှင့်အရည်အချင်းကြောင့်
'ဟိန်းဆက်ကြာ' ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီကို ထူထောင်နိုင် သည် အထိ

စီးပွားရေးမှာ အောင်မြင်တိုးတက်ခဲ့သည်။ ။

အိမ်ထောင်သစ်တစ်ခု ထပ်တည်ထောင်ဖို့ ကိုတော့ ဒက်ဒီ မစဉ်းစားတော့ပါ။ ဒက်ဒီဘဝသည် ဒက်ဒီရဲ့ လုပ်ငန်းတွေနှင့် သားဖြစ်သူ မင်းတည်တံ့အတွက်သာ တည်ရှိခဲ့သည်။ ။

မာမီကြောင့် ဒက်ဒီဘဝမှာ ပြောင်းလဲသွားမှုနှစ်ခုတော့ ရှိခဲ့သည်။ ။

ဒက်ဒီ ပြည့်စုံချမ်းသာသော ဘဝကို ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းနှင့် မိန်းမတွေကို နာကြည်းမုန်းတီးသွား ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ။

သားဖြစ်သူ သူ့ကိုလည်း ဒက်ဒီက မိန်းမတွေနှင့် မပတ်သက်ဖို့ အတွက် အမြဲတမ်း ဆုံးမ တတ်သည်။ ။ သတိပေးတတ်သည်။ ။ သူ့ဘဝမှာ ဒက်ဒီလို ပြင်းထန်သော နာကြည်းခံစားချက်မရှိခဲ့ သည့်တိုင် ဒက်ဒီနှင့် သူ့အပေါ် ရက်စက်လွန်းသော မာမီကိုတော့ မုန်းသည်။ နာကြည်းသည်။ ။

ဒါကြောင့်လည်း မိန်းမတစ်ယောက်ကို သူသဘောကျနှစ်ခြိုက်လျှင် ကြိုက်မည်။ ထိုထက်ပိုမို၍ နှလုံးသားကပါအောင် မချစ်တတ်ခဲ့ပါ။ ဘဝကို ပျော်ရွှင်စွာနှင့်ပဲ သူဖြတ်သန်းချင်သည်။ ။

"သား ဒက်ဒီပြောတာကို မင်းသဘောပေါက်တယ်နော်"

သူ့ပခုံးကို ဆုပ်ကိုင်ရင်းဆိုလာသော စကားကြောင့် သူ့အတွေးထဲက လန့်နိုးရ၏။ ဒက်ဒီ ဘာ တွေပြောလို့ ဘာကို သဘောပေါက်ခိုင်းသည် မသိပါ။ ခေါင်းခါမိလျှင် ဒက်ဒီ ဒေါသထွက်သွားနိုင် သည် မို့ သူ ယောင်ယမ်းခေါင်းညိတ်ပြမိ၏။

"အိုကေ သား၊ ဒါဆို မောင်သွင်ညီစံ ရောက်လာတာနဲ့ သား သူနဲ့ အတူတွဲပြီး ဒက်ဒီအလုပ်

တွေကို နားလည်အောင် ကြိုးစား"

အဲဒါမှ တကယ့်ဒုက္ခ။ ဒက်ဒီက သူခေါင်းညိတ်လိုက်တာကို လက်ခံပြီအထင်နှင့် ဝမ်းသာအား ရကြီး ဆိုနေလေသည်။ ။

"မောင်သွင်ညီစံဆိုတာ သားထက်တောင် ငယ်ရွယ်ဦးမလားဘဲ၊ ဗီသု ကာပညာရပ်နဲ့ အင်ဂျင် နီယာဘွဲ့ယူထားတဲ့ ချာတိတ်ကွ၊ ဂျပန်က ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ လည်း အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်ပြည့်ဝနေ တဲ့ သူငယ်ဆို တော့ တကယ့်အရည်အချင်းပြည့်ဝတဲ့ သူပဲ၊ ငါ့သားအတွက် ဒီချာတိတ် နဲ့ တွဲနေရင်း အတွေ့အကြုံအရည်အချင်း ပြည့်ဝလာမှာ ဒက်ဒီယုံကြည် တယ်"

ဒက်ဒီမျက်ဝန်းမှ တောက်ပနေသော ရောင်စဉ်တွေကိုကြည့်ရင်း သူ ဘယ်လိုမှ ငြင်းပယ်လို့ မရတော့တာ နားလည်နေမိသည်။ ။ တကယ်ဆို လျှင် ဒက်ဒီ ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲဒုက္ခတွေကို သူလည်း သိရှိနေ ခဲ့ပါသည်။ ။

လွန်ခဲ့သောနှစ်လခန့်က ဒက်ဒီလုပ်ငန်းအခြေအနေတွေကို သူသိခွင့် ရခဲ့သည်။ ။ ဒက်ဒီရဲ့ လုပ် ငန်းတချို့မှာ ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုတွေ ဖြစ်သွားခဲ့သ ည်။ ။ ငွေကြေးအခက်အခဲဒုက္ခတွေ ရင်ဆိုင်နေရတာ အသေအချာ။

အမြဲတမ်း တက်ကြွနေသော ဒက်ဒီခမျာ ထိုရက်တွေက စိတ်ရှုပ်ထွေးညစ်ညူးနေတာ သူ ရိပ်မိသည်။ ။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်အထိ စာရင်းဇယားတွေနဲ့ လုံးပမ်းရင်း ဒက်ဒီခေါင်းခြောက်နေတာ ကိုလည်း သူ ဘာမှ မကူညီနိုင်ခဲ့ပါ။

ဒက်ဒီရဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို သူဘာမှ နားမလည်နိုင်ပါ။ သည် တော့လည်း ဒက်ဒီရဲ့ အရိပ်ကို ကြည့်ကာ စိတ်ကူညီပေးရုံကလွဲလို့ ဘာမှ မတတ်သာခဲ့။

"သား ဘာမှ စိုးရိမ်ပူပန်မနေပါနဲ့ ကွာ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဆိုတာ ဒီ

လိုပဲပေါ့၊ ဆုံးရှုံးသွားတာ တွေကို နှမြောခံစားနေလို့ ဘာမှ ဖြစ်မလာနိုင်ဘူး။ ပြန်ပြီး မော့ထိုးတက်ဖို့ ကို ကြိုးစားရမှာ ပဲ၊ ဒက်ဒီရဲ့ ရှယ်ယာတွေကို တစ်ဝက်ရောင်းပြီး ပြန်တိုးတက်အောင် စီစဉ်နေတယ်"

ဒက်ဒီက အားပေးစကားနှင့် သူ့ကို နှစ်သိမ့်ခဲ့သည် ။ သည့်နောက်ပိုင်းမှာ ဒက်ဒီတစ်ဦးတည်း ပိုင်ဆိုင်သော ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းတွေကို ရှယ်ယာဝင်တစ်ဦးနှင့် အကျိုးတူ ခွဲဝေပိုင်ဆိုင်လျက် အခက် အခဲတွေကို ဒက်ဒီ ဖြေရှင်းပစ်လိုက်တာ သူသိလိုက်ရသည် ။

သူမျှော်လင့်ထားသည် က ဒက်ဒီရဲ့ ကုမ္ပဏီကို ရှယ်ယာတစ်ဝက်ထည့်ဝင်ရင်း ဒက်ဒီနှင့် လက် တွဲဆောင်ရွက်မယ့်သူက ဒက်ဒီနှင့် ရွယ်တူ သူဌေးတစ်ယောက်ဟု ထင်ထားခဲ့သည် ။ အခုတော့ ထို ပုဂ္ဂိုလ်က လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်နေသည် ။

ပညာတတ်လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သလို ဂျပန်မှာ နေထိုင်သော မြန်မာပြည်ဖွားတစ်ယောက် တဲ့ ။

ထိုလူငယ်နာမည်က သွင်ညီစံ။

နှစ်ရက်အတွင်း သူတို့ အိမ်ပေါ်ကို ရောက်လာမည်။ သူနှင့် သက်တူ ရွယ်တူတစ်ယောက်ဆို တာပဲ သူသိထားသည် ။

ဒက်ဒီကတော့ သွင်ညီစံဆိုသော လူရွယ်ကို သိပ်ယုံကြည်အားကိုးနေပုံရသည် ။ ပြီးတော့ သူ့ ကိုလည်း သွင်ညီစံနှင့်တွဲကာ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းတွေကို လေ့လာစေချင်ပုံရှိ၏။

ဒက်ဒီရဲ့ အသက်အရွယ်နှင့် လုပ်ငန်းတာဝန်တွေ ပိုနေတာကိုလည်း သူသနားသည် ။ လက်ရှိ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းတွေသည် လည်း ဒက်ဒီတစ်ဦးတည်း ပိုင်ဆိုင်တော့တာမဟုတ်။ သူစိမ်းတစ်ယောက် ဝင် လာပြီဆို

တော့ သူ ဒက်ဒီအလိုကျ နားလည်အောင် သင်ယူရတော့မည်။

သွင်ညီစံဆိုတာ ဘယ်လိုကောင်လဲ။ ဒက်ဒီရဲ့ ကုမ္ပဏီကို ဝင်ရောက်
လာတာကော ရိုးသားမှုရှိ ရဲ့ လား။ ဒက်ဒီအတွက် စစ်မှန်သော ပါတနာ
တစ်ယောက် ဟုတ်မဟုတ် သူ အကဲခတ်လေ့လာရဦး မည်။

သွင်ညီစံဆိုသောကောင်နှင့် ဆုံလျှင်တော့။

*****